

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Iurie Bejenaru,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Antonciuc Anatoli XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat XXX;*

și

*Secrieru Grigore XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 21.07.2016 pînă la 22.01.2018;

Instanța de apel de la 15.02.2018 pînă la 13.02.2019;

Instanța de recurs de la 24.04.2019 pînă la 10.09.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 22.01.2018, Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore învinuiți în baza art. 361 alin. (2) lit. b) din Cod penal au fost achitați pe motivul că, faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că Antonciuc Anatoli se învinuiește că, în una din zilele lunii octombrie 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Secrieru Grigore, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului de proprietate a lui Secrieru Grigore asupra cotei de teren agricol cu număr cadastral XXX, situate în extravilanul comunei XXX, raionul XXX, știind cu certitudine că, această cotă de teren aparține lui Secrieru Marina, a introdus date vădit false despre proprietarul terenului în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XX, document oficial, care acordă dreptul de proprietate asupra terenului, astfel confecționând titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX fals, act, care i-a acordat dreptul de proprietate lui Secrieru Grigore asupra acestui lot de teren agricol.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, *în drept*, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui **Antonciuc Anatoli** în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu indicii: *confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.*

Instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, **Secrieru Grigore** se învinuiește că, în una din zilele lunii octombrie a anului 2012, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, de comun acord cu Antonciuc Anatoli, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului său de proprietate asupra lotului de teren agricol cu număr cadastral XXX situat în extravilanul comunei XXX, raionul XXX, știind cu certitudine că această cotă de teren aparține surorii sale Secrieru Marina, a introdus în conținutul acestui document date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat, astfel confecționând în așa mod titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX fals, act, ce reprezintă prin sine un document oficial, care i-a acordat dreptul de proprietate lui asupra acestui lot de teren agricol.

Ulterior, deținând acest document fals, continuându-și acțiunile criminale în vederea realizării lotului de teren cu număr cadastral XXX, situat în extravilanul comunei XXX, raionul XXX, la 22 octombrie 2012 a prezentat acest titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, notarului public, Leonid Tatian, astfel folosind acest document fals în scopuri personale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, instanța a reținut că, *în drept*, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui **Secrieru Grigore** în baza art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu indicii '*confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane*.

3. Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, procurorul a atacat cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod penal cu încetarea procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În motivarea apelului a făcut referire la următoarele:

- martora Sofieț Valentina a menționat că a avut discuție cu inculpatul Antonciuc Anatoli, care deținea funcția de primar al comunei Făleștii Noi, raionul Fălești, referitor la cota de teren ce trebuia să-i revină cet. Secrieru Grigore, dar ea nu-și amintește dacă acest lucru a avut loc în anul 2008. Instanța de fond „a uitat” și nu a dorit să dea o apreciere unor probe, care indiscutabil combat afirmația făcută de instanță în pct.68 al sentinței contestate, precum și nu și-a motivat poziția sa de inadmisibilitate a acestor probe sau de ce a respins aceste probe;

- declarațiile martorilor Bulban Ion XXX și Rotaru Nadejda, care au fost identice atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată;

- instanța de fond a ignorat și proba materială anexată la dosar și care a fost examinată la etapa corespunzătoare a cercetării judecătorești și anume certificatul eliberat de OCT Fălești la 23 aprilie 2010, ce atestă că proprietar a lotului de teren cu număr cadastral XXX din extravilanul comunei Făleștii Noi raionul Fălești este Secrieru Marina. Partea acuzării consideră că, au fost prezentate probe suficiente, care demonstrează că fapta infracțională cercetată în prezenta speță a avut loc în perioada anului 2012 și nu în perioada anului 2008 cum invocă instanța de fond în conținutul sentinței contestate;

- din învinuirea inculpatului Antonciuc Mihail, fiind descrise în opinia noastră ambele semne ale laturii obiective a componenței de infracțiune înscrinate

lui Secrieru Grigore (confeționare prin prisma introducerii datelor false în textul documentului oficial și folosirea unui document oficial fals);

- declarațiile martorilor Bulban Ion și Rotaru Nadejda care au declarat „*că în discuție cu inculpatul Secrieru Grigore, acesta i-a asigurat că va hotărî problema lotului de teren a lui Secrieru Marina*”, martorul Sofieț Valentina care a menționat că „*potrivit documentelor existente în primăria comunei Făleștii Noi raionul Fălești proprietara celor 21 de ari în extravilanul comunei era Secrieru Marina și nu Secrieru Grigore*”, martorului Tatian Leonid care a menționat „*că în calitate de notar public a mai avut cazuri de perfectare a tranzacțiilor în baza documentelor corectate de către administrația publică locală*”, extrasul din registrul gospodăriilor și a deținătorilor lotului de teren din comuna Făleștii Noi raionul Fălești, care atestă că proprietara lotului de teren de 21 de ari din extravilanul comunei era Secrieru Marina; certificatul eliberat de OCT Fălești la 23 aprilie 2010 ce atestă că proprietar al lotului de teren cu număr cadastral XXX din extravilanul comunei Făleștii Noi raionul Fălești este Secrieru Marina; copia deciziei primăriei satului XXX raionul XXX, nr.13 din 23 martie 1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, potrivit căreia în extravilanul comunei Făleștii Noi raionul Fălești a fost repartizat pământ lui Secrieru Marina;

- inculpatul Secrieru Grigori Constantin, nefiind subiect al repartizării loturilor de teren în extravilanul comunei Făleștii Noi raionul Fălești în anul 1993, pe parcursul circa a 20 ani nu „a dorit” să-și refacă acest drept pretins lezată și numai după ce a fost sesizat de către martorul Bulban Ion și Rotaru Nadejda despre faptul că lotul de teren al surorii sale, Secrieru Marina, este de vânzare, cumpărător fiind primăria orașului Fălești, în timp restrâns decide prezentarea acestui lot către primarul comunei XXX, care informându-l repetat că nu are dreptul la acest teren după înregistrările din evidența primăriei, insistă la „corectarea acestui titlu” (ca unica soluție aparent legală ce îi permitea înregistrarea dreptului de proprietate pe acest imobil după el), după care imediat îl realizează prin perfectarea tranzacției de vânzare cumpărare la notarul public, Leonid Tatian;

- confeționarea în opinia instanței este crearea unui nou document fals, iar în speța noastră este vorba de modificarea conținutului unui document autentic, astfel pe caz lipsind acest sens, fiind admisă o interpretare extensivă defavorabilă a legii. Această poziție contravine și doctrinei dreptului penal, partea acuzării deja expunându- se asupra noțiunii de confeționare a documentului oficial fals;

- instanța de fond, ignorând completamente probatoriul prezentat de către partea acuzării a concluzionat că inculpatul Antonciuc Anatoli la corectarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate pe numele lui Secrieru Marina, a constatat prezența unei erori la eliberarea acestui titlu, de aceea în mod legal și nu arbitrar a schimbat numele proprietarului (deși nimic nu a indicat asupra acestei stări de fapt);

- prevederile art.38 alin.(3) al Legii cadastrului bunului imobile este aplicabilă speței în contextul în care cadastrul reprezintă un sistem automatizat de date despre deținătorii imobililor, caracteristicile imobililor, etc., care se formează ca rezultat al prezentării documentelor primare ce atestă dreptul de proprietate asupra imobilului, deci este un produs final al procesării documentelor primare. În situația în care produsul final poate fi modificat într-o anumită procedură, ultima este aplicabilă și documentelor primare, care generează acest produs (principiul dacă se poate mai mult se poate și mai puțin). Mai mult ca atât norma enunțată invocă o situație corectă

cînd doar în cazul prezenței unei înțelegeri a ambelor părți a unui litigiu, poate fi legiferată decizia acestora de către o autoritate publică (cu titlu de exemplu tranzacția părților în proces civil; „împăcarea părților” în proces penal etc.);

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța instanța de apel a menționat că, instanța de fond examinând cauza penală în privința lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat și în mod just a conchis asupra achitării inculpaților Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

Instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpații Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori, urmează a fi achitați, din motiv că, faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a considerat că, probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu atestă existența în acțiunilor lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori, a faptelor infracționale prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reluînd cercetarea judecătorească pe caz potrivit modului stabilit pentru prima instanță, s-a dispus audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate Secrieru Marina, a martorilor Nicolae Bulban, Nadejda Rotari, Valentina Sofieț și a inculpaților Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigori și cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi prezentate de părți - de apelant în susținerea apelului sau de părțile opuse în dezbaterile argumentelor apelului.

Cu privire la apelul declarat de procuror, instanța de apel a respins acest apel ca fiind neîntemeiat și nefondat, or, din declarațiile inculpatului Secrieru Grigore, părții vătămate Secrieru Marina, a martorilor Secrieru Iurie și Secrieru Nicolae, aceste fapte și circumstanțe s-au confirmat cu certitudine prin declarațiile inculpaților

Secieru Grigore, Antonciuc Anatoli, martorului Sofieț Valentina, precum și prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului, prin care s-a repartizat în proprietate privată pământ cu numărul cadastral 4330112240, cu suprafața totală de 0,215 ha cu destinația grădini (lot de lângă casă) - f.d.106, vol.II.

Secieru Grigore a posedat și a plătit impozitul pentru acest teren. Fapt confirmat prin declarațiile inculpatului Secieru Grigore, părții vătămate Secieru Marina, martorilor audiați în ședința de judecată, și a martorilor a căror declarații au fost cercetate în instanța de apel.

Secieru Grigore figura în calitate de proprietar al terenului cu numărul cadastral XXX, cu suprafața de 0,215 ha cu destinația grădină, situat în extravilanul com. Fălești Noi, r-nul Fălești, iar dreptul de proprietate a fost înregistrat în temeiul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX din 01 septembrie 2003, faptul dat a fost confirmat prin declarațiile martorului Bulban Mihail și extras din registrul bunurilor imobile pentru efectuarea tranzacțiilor din 20 august 2012 (f.d. 36, vol.1 și f.d. 106, vol.2).

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că, au fost prezentate probe suficiente, care demonstrează că fapta infracțională cercetată în prezenta speță a avut loc în perioada anului 2012 și nu în perioada anului 2008.

Din declarațiile univoce ale inculpaților Antonciuc A. și Secieru G., a martorului Sofieț Valentina, rezultă cu certitudine că inculpatul Secieru Grigore s-a adresat la primăria s. Fălești Noi, r-nul Fălești în anul 2008, când inculpatul Antonciuc A. care exercita funcția de primar, a efectuat corectări în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pe numele lui Secieru Marina.

Acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar confirma că fapta de confecționare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren de care se învinuiesc inculpații ar fi fost săvârșită în luna octombrie 2012 și care ar informa poziția acestora.

Faptul că inculpatul Secieru Grigore a prezentat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren corectat la biroul notarului Leonid Tatian la 22 octombrie 2012, când a fost autentificat contractul de vânzare-cumpărare a terenului încheiat între Secieru Grigore și Primăria or. Fălești, nu impune neapărat raționamentul că respectiva corectare a avut loc imediat înaintea prezentării titlului la notar și nici măcar că a avut loc în aceeași lună.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că din extrasul registrului bunurilor imobile din 20 august 2012 rezultă că Secieru Grigore figura în calitate de proprietar al terenului cu numărul cadastral 43301 12240, cu suprafața de 0,215 ha cu destinația grădină, situat în extravilanul com. XXX, r-nul XXX, iar dreptul de proprietate a fost înregistrat în temeiul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX din 01 septembrie 2003.

În consecință, instanța de apel a considerat că imputarea săvârșirii faptei de confecționare a documentului oficial fals în luna octombrie 2012 este bazată pe presupunerea organului de urmărire penală, iar potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.*

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului, prin care s-a invocat că, din învinuirea înaintată inculpatului Antonciuc Anatoli, reiese că, ultimul a falsificat titlu deținătorului de teren pe numele lui Secieru Marina, schimbând numele

proprietarului acestui lot în Secieru Grigore, fiind descris semnul laturii obiective a componenței de infracțiune încriminate „confecționarea documentului oficial fals”; precum și că din învinuirea adusă, fiind descrise ambele semne ale laturii obiective a componenței de infracțiune încriminate lui Secieru Grigore (confecționare prin prisma introducerii datelor false în textul documentului oficial și folosirea unui document oficial fals).

Instanța de apel în confirmarea poziției sale a notat că în conformitate cu art. 11 Codul funciar, *autoritățile administrației publice locale atribuie cetățenilor terenuri fără plată, eliberându-le titluri de proprietate*, trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și *grădini* care li s-au atribuit în conformitate cu legislația.

În conformitate cu art. 20 alin. (1) și alin. (2) din Codul funciar, documentele ce confirmă drepturile deținătorilor de teren sunt: titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat de autoritățile administrației publice locale în cazul atribuirii de către acestea a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale... Forma titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren se stabilește de Guvern.

În conformitate cu pct. 1 din Hotărârea Guvernului Nr. 449 din 29.06.1992 despre aprobarea modelelor unice ale documentelor, ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, *se aprobă modelele unice ale documentelor, ce confirmă dreptul de proprietate, posesiune și beneficiere funciară, precum urmează: titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren.*

Cu referire la latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal se sesizează în primul rând că din învinuirea formulată rezultă că ambii inculpați au fost învinuiți că au confecționat titlul de autentificare fals.

La acest capitol instanța reține că inculpații sunt învinuiți că au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, manifestată prin fapta (acțiunea) de confecționare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în luna octombrie a anului 2012.

Inculpatul Antonciuc Anatoli se învinuiește că, a confecționat un document oficial fals prin faptul că a introdus date vădit false despre proprietarul terenului în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 4330112240 și, concomitent, se notează că inculpatul Secieru Grigore se învinuiește că a introdus în conținutul acestui document (titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren) date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat.

Instanța de apel a menționat că, ambii inculpați se învinuiesc practic de faptul că au introdus date vădit false/eronate în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, pe de o parte, în cazul inculpatului Antonciuc Anatoli, despre proprietarul terenului, iar pe de altă parte, în cazul inculpatului Secieru Grigore, date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat.

Astfel, din învinuirea formulată inculpaților Antonciuc Anatoli și Secieru Grigore nu rezultă cert în ce a constat concret această „*introducere a datelor false*”, în particular prin ce s-a manifestat această introducere (a fost scris, a fost imprimat, a fost corectat, a fost distorsionat conținutul etc.), iar din învinuirea formulată

inculpatului Antonciuc Anatoli nu rezultă cert numele persoanei care a fost introdus în titlu în calitate de proprietar.

Din probele cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a reținut că doar inculpatul Antonciuc Anatoli a corectat titlul de autentificare, folosind un pix, a tăiat cu o liniuță lexemul *Marina* și a făcut mențiunea „*corect: Grigore*”, semnând și aplicând ștampila Primăriei comunei Făleștii Noi, iar inculpatul Secrieru Grigore nu a intervenit în niciun mod în textul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Alte probe care ar dovedi contrariul nu au fost prezentate instanței.

În aceiași ordine de idei instanța de apel a menționat că, potrivit probelor cercetate se confirmă că în momentul în care inculpatul Antonciuc Anatoli a introdus numele și prenumele lui Secrieru Grigore în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, după care a aplicat ștampila și semnătura, terenul cu nr. cadastral XXX era înregistrat în registrul bunurilor imobile cu drept de proprietate după Secrieru Grigore, fapt confirmat prin extrasul din registrul bunurilor imobile.

Prin urmare, în conformitate cu art.321 alin. (2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Astfel, careva probe care ar confirma că la data indicării în titlul de autentificare de către Antonciuc Anatolie a sintagmei „*correct Secrieru Grigore*”, dreptul de proprietate ar fi fost înregistrat după Secrieru Marina nu au fost prezentate.

În continuarea celor menționate se impune concluzia că în situația în care Antonciuc Anatolie a făcut corectări în titlul de autentificare, corectări care corespundea informației din registrul bunurilor imobile, denotă lipsa faptei prejudiciabile în acțiunile inculpatului Antonciuc Anatolie.

Conform art. 15 Cod penal, gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Art. 361 Cod penal, prevede „confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale, a imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare”.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva confeccionării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Totodată, pentru a fi încadrate acțiunile în baza art. 361 Cod penal, documentul oficial trebuie să acorde drepturi sau să elibereze de obligații. În cazul dat, faptul corectării numelui din titlul de autentificare, nu a generat raporturi juridice, deoarece conform extrasului din registrul bunurilor imobile se confirmă că bunul imobil indicat în titlul de autentificare era înscris în registrul bunurilor imobile după Secrieru Grigore.

Obiectul material al faptei infracționale prevăzute de art.361 Cod penal îl prezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații. Prin urmare, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că confecționează, deține, vinde sau folosește documente oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, imprimare, ștampilele sau sigiliile false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare și dorește săvârșirea acestor acțiuni.

În această ordine de idei, potrivit art. 17 Cod penal „*intenția directă*” se caracterizează prin aceea că făptuitorul prevede rezultatul faptei sale și urmărește producerea lui prin săvârșirea acțiunii incriminate. Prin prevederea rezultatului se înțelege reprezentarea urmărilor pe care le produce acțiunea sa.

În acțiunile incriminate inculpatului Antonciuc Anatoli, în temeiul alin.(2) art. 361 Cod penal, în forma în care au fost incriminate în rechizitoriu lipsesc elementele componente ale infracțiunii și anume latura subiectivă și latura obiectivă.

Față de cele ce preced, instanța constată că inculpatul Secrieru Grigore nu a introdus în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat.

În consecință, instanța de apel a constatat că învinuirea inculpatului Secrieru Grigore că ar fi introdus în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren, și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat, este lipsit de orice suport probatoriu și factologic, învinuirea în această parte fiind arbitrară.

Tot la acest capitol, instanța de apel a respins argumentele expuse de acuzatorul de stat, care în susținerea învinuirii în partea săvârșirii confecționării documentelor oficiale de stat de două persoane, a susținut faptul că, dacă s-ar presupune că la confecționarea documentelor oficiale de stat de două persoane, ar fi necesară de fiecare dată intervenția ambelor persoane, niciodată fapta nu ar putea fi calificată în conformitate cu art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Or, pentru ca fapta de confecționare a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații să fie săvârșită de două persoane, este necesar ca fiecare din cele două persoane să săvârșască o parte din latura obiectivă a infracțiunii manifestate prin confecționarea documentului oficial fals.

Conform art. 52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive a infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sunt obligatorii pentru componenta de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o hotărâre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentare a faptelor ce au importanță juridică.

Latura obiectivă a componentei analizate constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni.

Potrivit rechizitoriului, inculpatul Antonciuc Anatoli se învinuiește că a confecționat un document oficial fals prin faptul că a introdus date vădit false despre

proprietarul terenului în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.4330112240 și, concomitent, se notează că inculpatul Secrieru Grigore se învinuiește că a introdus în conținutul acestui document (titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren) date eronate despre identitatea proprietarului acestui teren și anume s-a inclus pe sine în conținutul acestui document ca proprietar al terenului nominalizat.

Astfel, comparând acțiunea de „introducere a datelor vădit denaturate” cu cele 4 modalități alternative ale laturii obiective a componenței prevăzute la art. 361 Cod penal, instanța de apel a conchis că aceasta nu se regăsește în nici una dintre acestea, ba mai mult, noțiunea „falsificarea documentelor” utilizată, de exemplu, în art. 332 Cod penal este o noțiune generică în raport cu noțiunea „confeccionarea documentelor false” utilizată în art. 361 Cod penal.

Or, prin „falsificarea documentelor” trebuie de înțeles oricare din următoarele acțiuni: 1) confeccionarea documentelor false; 2) modificarea conținutului unor documente autentice.

Drept urmare, nu este acceptabil ca noțiunea „confeccionarea documentelor false” să fie aplicată în următoarele două ipoteze: 1) modificarea conținutului unor documente autentice; 2) introducerea în documente a constatărilor sau mențiunilor false.

Or, în caz contrar se va admite o interpretare extensivă defavorabilă, întrucât art.361 Cod penal ar fi aplicat la ipoteze pe care legiuitorul nu le are în vedere în norma de incriminare.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că în speța dată lipsește latura obiectivă a componenței infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la caz, este incident temeiul prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și anume fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestei cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași argumente declare în cererea de apel (pct. 3, din prezenta decizie).

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Procopciuc A în numele inculpatului Secrieru Grigore și ultimul au prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece prima instanță și instanța de apel s-au pronunțat argumentat și detaliat asupra nevinovăției inculpatului.

5.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Secrieru Marina a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procurorul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs.

5.3. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Antonciuc Anatolii a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece prima instanță și instanța de apel s-au pronunțat argumentat și detaliat asupra nevinovăției sale.

6. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Revenind la textul recursului ordinar declarat de către procuror se constată, că recurentul invocă temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, evidențiind faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Din analiza textuală a recursului declarat, Colegiul reține că se contestă decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs invocat și menționat supra, invocându-se faptul, că în rezultatul aprecierii incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a menținut sentința de achitare a lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore de învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Așadar, instanța de recurs atestă faptul, că conform actului de învinuire înaintat de acuzatorul de stat, fapta inculpaților întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal – deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane, însă prima instanță l-a achitat pe inculpat de învinuirea adusă, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, concluzie menținută de către instanța de apel.

Instanțele de fond în acest context au constatat, că *„nici una din probele cercetate în ședință nu confirmă vina inculpaților de comiterea infracțiunii imputate lor .... declarațiile inculpaților, părții vătămate, dar și actele invocate de procuror în rechizitoriu nu pot servi drept probe, ce ar demonstra vina inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, or din probele invocate nu se poate constata cu certitudine că, Antonciuc Anatoli de comun acord cu Secrieru Grigore, intenționat, urmărind scopul legalizării dreptului de proprietate a lui Secrieru Grigore asupra cotei de teren agricol cu număr cadastral XXX, situate în extravilanul comunei XXX, raionul XXX, știind cu certitudine că, această cotă de teren aparține lui Secrieru Marina, a introdus date vădit false despre proprietarul terenului în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX, document oficial, care acordă dreptul de proprietate asupra terenului, astfel confecționând titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXX fals, act, care i-a acordat dreptul de proprietate lui Secrieru Grigore asupra acestui lot de teren agricol ”*

Astfel, la baza acestor concluzii instanțele de fond au pus declarațiile inculpaților, care au menționat că *„...Antonciuc Anatoli verificând Cartea de Gospodărie din perioada 1991, a depistat că la momentul privatizării la 01.01.1992, Secrieru Marina deținea în proprietate aproximativ 35 ari la marginea satului Făleștii Noi. Din aceste considerente a decis că, într-adevăr în perioada anului 2003, când s-au făcut măsurările masive, s-a făcut o greșală, fiind acordat titlu de teren cu suprafața de 0,21 ha din extravilanul comunei lui Secrieru Marina. Verificând, a aplicat pe titlu semnătura și stampila, a tăiat cu o liniată cuvântul „Marina” și a indicat „Grigore” i-a comunicat lui Secrieru Grigore că este necesar să se adreseze în instanță, deoarece doar instanța poate face modificări în titlul de autentificare. Nu cunoștea că Secrieru Grigore se va adresa cu titlul respectiv la notar, dar nu în instanță. Nu își amintește dacă Secrieru Grigore a mai prezentat acte în afară de titlu...”*.

Analizând conținutul deciziei recurate, instanța de recurs, consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate versiunea și probele

apărării, fără a fi supuse acestea analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că instanțele de fond au reținut și pus la baza hotărârilor adoptate declarațiile inculpaților.

Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele instanțelor de judecată, precum că corectări în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 4330112240 a fost făcut numai de inculpatul Antonciuc Anatolii, contravine probelor examinate.

În acest sens, au fost ignorate declarațiile martorilor Bulban Ion și Rotaru Nadejda, care au menționat că, în discuție cu inculpatul Secrieru Grigore, acesta i-a asigurat că va hotărî problema lotului de teren a lui Secrieru Marina, iar, potrivit declarațiilor martorului Sofieț Valentina, conform documentelor existente în primăria comunei XXX, r-nul XXX, proprietara celor 21 ari în extravilanul comunei era Secrieru Marina și nu Secrieru Grigore.

Conform extrasului din registrul gospodăriilor și a deținătorilor lotului de teren din comuna Făleștii Noi, r-nul Fălești, se atestă că proprietar al lotului de teren de 21 de ari din extravilanul comunei era Secrieru Marina.

Potrivit copiei deciziei primăriei satului Făleștii Noi r-nul Fălești nr. 13 din 23 martie 1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, în extravilanul comunei Făleștii Noi, r-nul Fălești a fost repartizat pământ lui Secrieru Marina.

Conform probelor examinate, se concluzionează că Secrieru Grigore, nefiind subiect al repartizării loturilor de teren în extravilanul comunei Făleștii Noi, raionul Fălești în anul 1993, pe parcursul circa a 20 ani nu a dorit să-și refacă acest drept pretins lezat și numai după ce a fost sesizat de către martorul Bulban Ion și Rotaru Nadejda despre faptul că, lotul de teren a surorii sale, Secrieru Marina, este de vânzare, cumpărător fiind primăria orașului Fălești. În timp restrâns decide prezentarea acestui lot către primarul comunei Făleștii Noi, care informându-l repetat că nu are dreptul la acest teren după înregistrările din evidența primăriei, insistă la „corectarea acestui titlu”, ceea ce îi permite înregistrarea dreptului de proprietate pe acest imobil după el, după care imediat îl realizează prin perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărarea la notar.

Prin probele examinate se denotă coautoratul inculpaților, iar acțiunea infracțională a lui Secrieru Grigore la „confeccionarea documentului oficial fals” a fost cea de punere la dispoziție a documentului oficial autentic persoanei publice, care în virtutea legii a fost în drept de a face corectări în titlu, însă după o procedură strict stabilită, cu prezentarea lui ulterioară unei autorități în vederea perfectării unor raporturi juridice civile, în speță vânzarea-cumpărarea, aceasta fiind unica soluție de legiferare a dreptului de proprietate în lipsa proprietarului autentic.

Invocările instanței, precum că introducerea datelor false într-un document oficial nu poate fi calificată drept confecționare a documentului, contravine doctrinei dreptului penal.

Prin urmare, se poate de concluzionat, că în mod arbitrar, în lipsa proprietarului, ultimul poate fi lipsit de proprietatea sa prin simpla corectare în documentul ce atestă dreptul de proprietate, a numelui acestui proprietar, de către un funcționar public, fie introducerea numelui altei persoane, care automat devine proprietar, iar acest document în ipoteza unei asemenea corectări, devine perfect legal și poate fi utilizat, deja în alte proceduri legale. Și această în prezența unei decizii a primăriei satului Fălești Noi, r-nul Fălești nr. 13 din 23 martie 1993 privind repartizarea loturilor de teren locuitorilor comunei, conform căreia anume lui Secrieru Marina i-a fost repartizat pământ.

Nu a fost apreciat de către instanța de apel declarațiile inculpatului Antoniu Anatoli, care atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată a menționat că, după efectuarea corectărilor i-a spus lui Secrieru Grigore să se adreseze în instanța de judecată pentru a „legaliza” această corectare.

La fel, Colegiul penal lărgit reține că aceste raționamente au fost invocate și de către procuror în instanța de apel, însă aceste motive reflectate în apel au rămas fără răspuns în partea motivată a hotărârii instanței de apel, argumente ce constituie fondul apelului și asupra căruia instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea procurorului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de ași motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Necesar, în prezenta speță, este de menționat și acel fapt că potrivit deciziei instanței de apel, se menționează că „acuzatorul de stat în rechizitoriu nu a demonstrat exercitarea laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșită de două persoane.”

Instanța de recurs specifică că, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal se caracterizează, prin intenție directă. Motivele acestei

infrațiuni se exprimă în interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni, etc.

Rezumând cele menționate instanța de recurs constată că, soluția achitării lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, astfel, menținând hotărârea de achitare a lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le verifica și aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, în viziunea Colegiului, prematur le-a respins.

Ca urmare, Colegiul constată că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia referitor la menținerea hotărârii de achitare a lui Antonciuc Anatoli și Secrieru Grigore privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

Mai mult, Colegiul menționează că, deși procurorul nefiind de acord cu concluzia primei instanțe, în apel a adus un șir de argumente, printre care și faptul că nu s-a dat aprecierea tuturor probelor administrate la caz, ce în cumul confirmă în opinia lui, vinovăția inculpatului conform învinuirii înaintate și consideră că acțiunile acestuia urmează a fi încadrate conform prevederilor art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă instanța de apel nu le-a supus unei analize desfășurate și minuțioase.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul, că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea

probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Raportând cele indicate la speța supusă judecării, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a apreciat eronat probele, excluzând o parte din ele, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Rezumând cele menționate, Colegiul constată, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel selectiv a apreciat o parte din probe, respingând celelalte probe, fără o motivație legală și fără să le evalueze pe fiecare în parte și toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul constată că și-a găsit confirmarea temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecători, în cadrul căreia urmează a fi apreciate probele fiecare în parte și toate în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții legale și corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, iar în caz că va fi stabilită vinovăția inculpaților în cele incriminate,

să-i aplice o pedeapsă cu respectarea prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui *Antonciuc Anatoli XXX și Secrieru Grigore XXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **15 octombrie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru